

Mangutas

Mangutas – vidutinio dydžio trumpakojis žvėrelis. Jo kailis ilgas, ypač žiemą. Manguto ausys paslėptos plaukuose, skruostų plaukai sudaro žandeną. Jauniklių kailiukas beveik juodas, suaugusių žvėrių – rusvai juosvas.

Kadangi mangutai žiemą mažiau juda arba įminga jautriu miegu, rudenį sukaupia didesnes riebalų atsargas ir gali sverti 12–15 kg (vasarą sveria apie 5–7 kg).

Į Lietuvą apie 1950 pradėjo plisti iš Baltarusijos ir per 10 metų paplito visoje šalyje. Pastebėjus labai greitą jų populiaciją ir gamtai daromą didelę žalą, nuo 1970 mangutus leidžiama medžioti visus metus.

Mangutai – visaėdžiai, tačiau daugiausia minta gyvuliniais maistu, smulkiais žinduoliais, varlėmis, vabzdžiais, moliuskais, dvėselienu. Sunaikina daug paukščių lizdų ir jauniklių, nemažai kiškių, stirnų jauniklių. Ėda vaisius, todėl rudenį dažnai lankosi soduose. Gegužės mėnesį patelė po 60–64 d. nėštumo atveda 4–13 jauniklių.

Mangutai gali platinti pasiutligę, niežus. Buvo aktyviai medžiojamas dėl šilto kailio, tačiau sumažėjus jų kailių paklausai, verslo tikslu medžiojamas retai.